

УНІВЕРСІТЭТ

Пераможца V Нацыянальнага конкурсу друкаваных СМІ
«Залатая літара» ў намінацыі «Найлепшая шматтыражная газета»

4 ліпеня 2016 года, № 10 (2157)

ПАДЗЕЯ

Прафсаюз – гэта сіла

Канферэнцыя працоўнага калектыву работнікаў БДУ адбылася 15 чэрвеня. Падчас яе была аднагалосна прынята Калектыўная дамова на 2016–2019 гг. – асноўны дакумент, які рэгулюе ва ўніверсітэце стасункі паміж наймальнікам і работнікам і скіраваны на паляпшэнне ўмоў працы, абарону сацыяльных правоў і інтарэсаў нашых супрацоўнікаў. 20 чэрвеня новая калектыўная дамова падпісана рэктарам БДУ і пачала дзейнічаць. Якія змены нас чакаюць, хто і як бароніць нашы інтарэсы – гутарым са старшынёй прафсаюза нага камітэта БДУ **Ігарам ВЯРЭНЧЫКАВЫМ**.

– Ігар Раманавіч, што ў агульных рысах змянілася ў параўнанні з папярэднімі калектыўнымі дамовамі?

– Карэнным чынам нічога не змянілася, бо існуе пэўная стабільнасць у нашым сацыяльным партнёрстве. Яно наладжана ва ўніверсітэце даўно. Упершыню займаўся гэтым дакументам – калектыўнай дамовай, знайшоў і прагледзеў дадзеныя пагадненні ажно з 1998 года. У адпаведным артыкуле Працоўнага кодэкса вызначана, чым ёсць калектыўная дамова – гэта лакальны прававы акт, які рэгулюе сацыяльна-эканамічныя пытанні паміж работнікам і наймальнікам. Сама КД не павінна ані на ёту пагаршаць умовы працы работніка, якія вызначаны Працоўным кодэксам. Палепшыць штосьці мы можам, а пагоршыць – не. Канечне, у параўнанні з Працоўным кодэксам мы даём нашым работнікам трохі большыя, трохі шырэйшыя правы. Былі ўнесены пэўныя змены агульнага роду – напрыклад, у сувязі з павышэннем пенсійнага ўзросту давалася ўвесці фразы нахштат «за тры гады да дасягнення пенсійнага ўзросту» там, дзе раней мы проста называлі ўзрост.

Старшыня прафсаюза Ігар Вярэнчыкаў і рэктар БДУ Сяргей Абламейка змацоўваюць Калектыўную дамову на 2016–2019 гг.

Матчын дзень

Раней жанчыне, якая мае адно ці некалькі непаўналетніх дзяцей, даваўся адзін дзень у месяц з захаваннем заробку – цяпер наймальнік не мае эканамічнай магчымасці аплачваць гэты «матчын дзень», таму цяпер ён даецца жанчыне, але за свой кошт. Зноў жа, калі параўнаць з Працоўным кодэксам, то атрымліваецца, што мы ўдвая палепшылі ўмовы: для тых, хто мае трох і больш дзетак або дзяцей-інвалідаў, паводле закона даецца ледзь не дзень шотыдня (глядзі артыкул 265 ПК); для тых, хто выходзіць з працы ў зростам да 16 гадоў, па кодэксе належыць гэты дзень... Мы ж вырашылі, што такі дзень можа сабе ўзяць супрацоўніца, нават калі ў яе ёсць толькі адно дзіця.

Ажаніліся? Нараджайце!

Яшчэ адзін крок наперад – адносна матэрыяльнай дапамогі супрацоўнікам у сувязі са шлюбам і нараджэннем дзіцяці. Раней мы давалі 10 базавых велічынь пры заключэнні шлюбу і столькі ж – пры нараджэнні дзіцяці. Камісія гэта абмяркоўвала, гаварылася пра тое, што матэрыяльная дапамога пры заключэнні шлюбу не зусім мэтазгодная – найчасцей гэта грошы, перапрашаю, на гулянку. А вось нараджэнне дзіцяці – зусім ін-

шая справа, падгузнікі патрэбныя незалежна ні ад чаго... І вось як атрымалася: нараджэнне першага дзіцяці – 15 базавых велічынь, другога – 20, а трэцяга і наступных дзяцей – па 30! Да таго ж, была такая юрыдычная сітуацыя: чалавек, здарэецца, і трэці раз шлюб бярэ – хіба нам штораду даваць па 10 базавых велічынь? Ці патрабаваць даведку, што вось гэтая маладая прыгожая дзяўчына, якая да мяне прыйшла, сапраўды першы раз замуж выходзіць... Мы ад гэтага сышлі. А вось прыйдзе маці з даведкай пра нараджэнне малечы, ці тата, або і тата і мама – калі абое ў нас працуюць, мы ж абам акажам матэрыяльную дапамогу! Так, мы больш не даём грошы на заключэнне шлюбу – але калі вы ўтварылі сям'ю, то ў вас з'явіцца дзіця, гэта ж адна ідэя, людзі для таго, і бяруць шлюб, як мне здаецца. Знаходзяцца ахвотныя закрыткаваць, не падумаўшы. Але нават калі на пальцах падлічыць: прыбралі 10 базавых велічынь – а далі 35 (калі маем на ўвазе трох дзяцей)! То бок, не пагоршылі, а палепшылі ўмовы працы.

– Але ж трэба і папрацаваць – дзетак нарадзіць...

– Так, дзяцей трэба нараджаць, і мы будзем гэтаму ўсяляк спрыяць. Тут адно за другое чапляецца: матэрыяльнае стымуляванне нараджальнасці становіцца ўплывае на дэмаграфічную бяспеку краіны.

Вызваліць ад беганіны

Яшчэ адзін момант: была матэрыяльная дапамога ў выпадку смерці супрацоўніка 20 базавых велічынь – мы павялічылі да 30, але прыбралі пункт пра тое, што супрацоўніку па магчымасці вылучаецца аўтатранспарт і рытуальныя паслугі, бо гэта складана і фінансава, і арганізацыйна, трэба браць гарантыіны ліст, рахункі-фактуры на труну і вянок, бегаць аплачваць, і ўсё гэта ў час жалобы, калі думкі ў людзей зусім не пра тое, калі трэба над нябожчыкам паплакаць...

– Пэўную заклапочанасць супрацоўнікаў выклікала пытанне адносна бальнічных лістоў, аплата якіх нібыта планавалася толькі ад 30 дзён захворвання?

– Раней быў 21 дзень. Потым камісія прыняла рашэнне, магчыма, павялічыць да 30 дзён захворвання. Але падчас абмеркавання праекта Калектыўнай дамовы гэта пазіцыя была знята. Пагадзальная камісія правяла 7 пасяджэнняў, па 6 чалавек ад наймальніка і ад супрацоўнікаў. Гэтыя 12 чалавек прасядзілі сем разоў, кожны пункт Калектыўнай дамовы быў агучаны, абмеркаваны. Напрыклад, частку, якая датычыць аховы працы, мы ў поўным аб'ёме, патрабаваным законам, выконваем.

(Заканчэнне на с. 3)

У нумары:

«ПАДНЯЦІА ДА ЎЗРОЎНЮ ДЗІЦЯЦІ»

Пра выхаванне маладога пакалення ў летнім лагеры САК «Брыганціна»

Стар. 2

НАСУСТРАЧ НОВАМУ ЖЫЦЦЮ

Балі выпускнікоў традыцыйна прайшлі ў альма-матар 23 і 24 чэрвеня

Стар. 4

НАША ЗОРКА НА YOUTHVISION

Студэнт філфака Улад Чыжыкаў заняў другое месца на міжнародным песенным конкурсе ў Баку

Стар. 4

Весткі з рэктарата

ПЯТНАЦАЦЬ студэнтаў БДУ былі запрошаны на Рэспубліканскі баль выпускнікоў устаноў вышэйшай адукацыі, які прайшоў 28 чэрвеня з удзелам кіраўніка дзяржавы Аляксандра Лукашэнкі.

Гэта: Ігар Дубанос (гістафак), Аляксей Іванін (ФГПМ), Ганна Ярашынская (ФМА), Віталь Вабішчэвіч (юрфак), Вольга Паўлюць (ФСК), Вікторыя Пінчук (Інстытут журналістыкі), Яўген Грышчанка (ваенфак), Валянцін Натараў (хімфак), Міхаіл Шапіра (біяфак), Марына Якаўлева (фізфак), Юлія Лушына (ДІКСТ), Вольга Друцель (геафак), Ксенія Спяўцава (ММФ), Караліна Сахнюк (ФФСН), Надзея Міргалоўская (ІБМТ).

Сярод запрошаных – 222 найлепшыя студэнты беларускіх ВУ, якія вызначыліся ў вучэбнай, навуковай, грамадскай, культурнай і спартыўнай дзейнасці, пераможцы розных алімпіяд і конкурсаў. Сёлета беларускія ВУ падрыхтавалі больш за 80 тысяч спецыялістаў з вышэйшай адукацыяй. У нашай краіне дзейнічаюць 43 дзяржаўныя і 9 прыватных устаноў вышэйшай адукацыі.

ЗБОРНАЯ каманда БДУ ў складзе 8 студэнтаў заняла два прызавыя месцы на Спартакіядзе Саюзнай дзяржавы для дзяцей і юнацтва «Алімп», якая завяршылася 26 чэрвеня ў Цверы (Расія). Нашы студэнты занялі 1-е месца ў спаборніцтвах па шахматах і 2-е месца па шашках.

Нагадаем, спартыўныя спаборніцтвы ў расійскім горадзе з'яўляюцца другім этапам спаборніцтваў. Першы, лёгкаатлетычны, завяршыўся ў Мінску 11 чэрвеня. Трэці этап пройдзе ў Віцебску (Беларусь), а выніковы – у Краснадары (Расія). Сёлета ў спаборніцтвах прымуць удзел каля 800 чалавек.

Паводле інфармацыі прэс-службы БДУ

Правільна казаць: «падняўся да ўзроўню дзіцяці»

Выдатным месцам адпачынку для дзяцей і ўнукаў супрацоўнікаў БДУ з'яўляецца САК «Брыганціна». У лагера ў розныя гады працавала мноства выдатных выхавальнікаў і педагогаў. Верагодна, адным з самых вядомых і любімых дзецьмі лічыцца **Сяргей КРАСОЎСКИ**, які аддаў працу на першай змене ўжо на працягу 14 гадоў і перадае падапечным свой багаты жыццёвы вопыт. Сяргей Анатольевіч раней нам раскажваў пра «школу Афганістана», а зараз распавёў пра асаблівасці выхавання маладога пакалення.

– Па летніх лагерах я працую з 1986 года, ужо за трыццатку атрымліваецца. Заўсёды адказваю за першы старэйшы атрад. Толькі ў 1989-м у лагера «Лясная казка» я быў старэйшым важатым. І вось з таго часу я адчуваю, што калі працуеш на атрадзе, у пачатку змены дзеці адныя, а ў канцы – ужо зусім іншыя. Заўсёды сам сябе цешу гэтым, і ўнутраны голас хваліць, што малайчына, у нейкай ступені згуртаваў дзяцей, аб'яднаў, патлумачыў ім што-нішто. Я імкнуся ім прычыніць іншае стаўленне і да старых, і да ветэранаў, і адзін да аднаго. І вынік жа адносіцца не толькі да пэўнага часу, ён адбываецца на працягу жыцця. Я ведаю гэта, бо людзі потым знаходзяць мяне і дзякуюць.

Можа, дзеці мяняюцца так моцна таму, што яны зараз не такія, якімі былі раней. Тады дзеці, напрыклад, чыталі газеты, а зараз сядзяць у інтэрнэце. А інтэрнэт – такая пайманка. Там, хто хоча, той і піша. Спрабую неяк сканцэнтравана ўвагу на гэтым, а таксама на стаўленні да напісанага – напрыклад, перш чым ганіць усіх, варта неяк думаць пра тое, што ты сам зрабіў па прадмеце абмеркавання. І дзеці гэта разумеюць – адпаведна, і вынік бачны.

– Чым, на Ваш погляд, яшчэ сёння дзеці адрозніваюцца ад «тагачасных»? Ці ёсць нешта, у чым яны, можа, больш моцныя?

– Моцныя? Гледзячы са сваёй званіцы, я лічу, што адзінае, у чым яны мацнейшыя – яны больш прасунутыя. У плане тых жа гаджэтаў. Яны праз гугл могуць знайсці нешта хутчэй, чым нават больш дарослыя дзеці. Тое вельмі адчуваецца, бо яны з дзяцінства ўжо з гэтымі тэхналогіямі займаюцца – з тэлефонамі, планшэтамі, – таму і больш развітыя ў плане «хайтэка». Але душэўнасць і супольную мову адно з адным ім цяжэй знайсці. Я маю на ўвазе не тое, што вось сядзець «УКантакце» і перапісвацца, а як дзесяці чалавек саступіць, нешта з ім супольнае зрабіць. Вось у такім плане яны бездапаможныя. Для іх, чым ставіцца, лепш адасобіцца і пасядзець па чыста што-небудзь, паглядзець, пагуляць. Вось гэта вельмі дрэнна.

Але з іншага боку, у прынце, дзеці лёгка вучацца. Калі зрабіць нейкі канкрэтны ўпор, напрыклад, на гульнявую тэматыку – але не ў плане «тэлефона», а рухомай гульні ў гульні, накіраваных на зносіны, ім гэта падабаецца! Яны проста самі таго не бачаць, не заўважаюць. Маё пакаленне праводзіла ўвесь вольны час на вуліцы – і, адпаведна, у нас былі іншыя гульні, іншыя ўзаемаадносіны, мы больш размаўлялі адзін з адным. Цяпер гэтага няма, і дзеці вельмі ад гэтага пакутуюць. Па сутнасці справы, у лагера я даю ім тое.

– Вы казалі пра прыяцель «думаць і не панікаваць», які перадаецца падапечным.

Сяргей Красоўскі разам з вядучай «Суперлато» падчас дабрачыннай акцыі «СуперКанікулы» ў САК «Брыганціна» 16 чэрвеня 2016 г.

Прычым, як адзначылі, складана вызначыць, што менавіта трэба ўключыць у дзяцей, каб яны разумелі жыццё. А ці звяртаюцца да Вас дзеці, ведаючы, што Вы – чалавек, які прайшоў баявыя дзеянні, з далікатнымі пытаннямі, якія ім складана вырашыць у жыцці?

– Так, яны раяцца. Але я не афішую ў лагера, што я прайшоў Афган і г. д. Дзеці звяртаюцца да мяне не як да ветэрана, а як да старэйшага таварыша. У маім атрадзе няма панібратства, дзеці нармальна, адэкватна падымаюць свае праблемы. Мы вырашаем іх, я падказваю нешта. Дзяўчаты звяртаюцца нават часцей, чым хлопцы – з любоўнымі праблемамі ці нейкімі іншымі цяжкасцямі ва ўзаемаадносінах. Хоць у хлопцаў свае нюансы, нават сямейныя пытанні ўздымаюць. Мы часта разурляем і гэта, і ўсе задаволеныя. Ні разу не было такога, каб я не змог нармальна пагаварыць з чалавекам.

– Якім чынам дзеці ўключаюцца ў стасункі паміж сабой? Вы праводзіце з імі нейкія спецыяльныя гульні на згуртоўванне, або яны проста знаходзяцца ў такіх умовах, калі ім неабходна адзін аднаго трымацца?

– З самага пачатку, калі ў лагера з'яўляюцца дзеці, першае, што я кажу: «Дзеці, самае галоўнае ў жыцці – гэта думаць і не панікаваць». А другое, што я кажу, тычыцца нашага атрада: у нашым атрадзе будзе адзін за ўсіх і ўсе за аднаго. То бок, не будзе такога, як у іншых атрадах: захацеў – пайшоў туды, захацеў – не пайшоў. Мы будзем трымацца разам. Мы займаемся разам, ідзем куды-небудзь таксама разам – ці, прынамсі, вырашае большасць. Напрыклад, дзеці ўсталі зраніцы, паснедалі, і я кажу ім: у вас ёсць, дапусцім, 4 варыянты, што вы выбіраеце? Не могуць вызначыцца – галасуем. І вось большасць выбрала нешта, меншасць падпарадкавалася – і мы ідзем туды і туды і робім тое і тое – альбо гуляем, альбо займаемся нейкімі іншымі рэчамі.

Самае галоўнае праблема для дзяцей – гэта адсутнасць жывых зносінаў. Яны не могуць адзін з адным стасавацца, яны сядзяць у тэлефонах. І калі раней было пакаранне, напрыклад, пазбавіць дыскатэкі ці яшчэ чагосьці такога, то цяпер яны на дыскатэку не ходзяць: ім бы ў планшэце пасядзець або ў тэлефоне, ці проста паслухаць сваю музыку – «мне тая музыка не падабаецца». Калі раней у атрадзе было 2-3 «тармазы», то цяпер наадварот, двое ці трое актыўных. Але дзякуй Богу, яны ёсць. І калі пачынаеш нешта агульнае з дзецьмі праводзіць – вось тыя ж першыя 2-3 дыскатэкі, – то спрытныя хлопцы пачынаюць «раскручваць» астатніх, і тыя, бачачы, як яны там запальваюць, далучаюцца. Актыўныя «запальваюць» астатніх на дыскатэцы, падчас іншых мерапрыемстваў заўзеюць за іх, падтрымліваюць, кры-

чаць, пішчаць – і ў канцы змены дзяцей не пазнаеш. Бацькі прыязджаюць і дзівяцца: «Ах, як гэта так, ён такі спакойны, а тут такі жывы!» Таму што бацькі ўсяго гэтага не даюць ім. Бацькі ўсё разжоўваць, бацькі апякуюць. А тут дзіця трохі вырываецца.

А наконт гульні, у мяне іх куча ў асартыменце: на знаёмства, на выяўленне лідара, на згуртоўванне. Мы пачынаем гуляць у першы ж дзень. Я даю ім зразумець, што мы разам, што мы адзін за аднаго – і вось спачатку яны гэта ўбіраюць у сябе, а потым ужо самі пачынаюць: «А давайце мы ў тое пагуляем, а давайце мы вось тое зробім!» Радуе, што ім усё гэта цікава.

– Наколькі я ведаю, Вы вельмі старанна рыхтуецеся да кожнай змены. А ў чым заключаецца гэтая падрыхтоўка?

– Зараз рыхтуюся менш, таму што ёсць вопыт, і ў любой сітуацыі ўжо гляджу не ў раздрукоўку ці ў гугл, а майё галаве пракручваецца патрэбная інфармацыя. Так, нешта забываецца, таму перад тым, як ехаць у лагер, нешта пераглядваю. Даведваюся, напрыклад, якія цяпер папулярныя песні, каб на аснове песні ці назваць атрад, ці прыдумаць нейкі дэвіз, ці зрабіць новае мерапрыемства, улічыць нейкія новыя павевы. Ажно да таго, што, напрыклад, праводзілі спаборніцтвы, у каго вібрэзванок магунтэйшы. Кладзеш тэлефон – і ў каго хутчэй ён з'язджае. Для дзяцей гэта весела. І сам таксама даведваюся, што ёсць нешта новае, сочыш, не адстаеш – і сам ужо пачынаеш чымсьці карыстацца, тым жа Viber'ам, напрыклад. Вось дачце майё 9 гадоў, прыходжу да яе ў школу – а яна мне: «А мы вось новую сетку спрабуем, нешта да Viber'а падобнае. Я не чуў пра тую сетку, а 9-гадовая дачка ўжо ведае. «А чаго ты не ў Viber'ы?» – пытаюся ў яе. – «Не, Viber – гэта горш». – «Ну ё маё!» – думаю. І сваім дзяўчатам-важатым, студэнтам кажу: ну што, вы там, у гэтай сетцы? «Не», – кажуць. Салагі! (Смяецца)

– Напэўна, лагер для Вас ужо нешта значна большае, чым праца?

– Гэта кавалак жыцця, і без лагера я сябе не ўяўляю. Для мяне гэта вельмі значна. Вось зараз вакацыі – і ў сацсетках мне дзеці пішуць: «Ну што? Мы сустрэнемся?» І дзяўчаты, хлапчкі прыходзяць сюды, і ўсё – чай, торцікі, сядзім, успамінаем, гуляем, смяёмся. І для іх гэта як наркотык – давайце, давайце яшчэ. Таму што гэта тое, чаго ім не хапае – сустрэцца дзесяці, пагуляць, пагутарыць, пасмяяцца.

– Скажыце, а з бацькамі Вы таксама маеце зносіны?

– Канешне.

– Калі бацькі атрымліваюць «абноўленае» дзіця – якая звычайная рэакцыя ў іх?

– Удзячныя. І самае цікавае – давайце самі тэлефануюць: «А як гэта? А што гэта? А што вы з ім зрабілі? Я ніколі не думаў, што ў

мяне дачка ці сын такі актыўны. На сцэне каб выступаў? Ды ніколі такога не было! На дыскатэцы каб танцаваў? Ніколі не было!» Ну так ён у мяне і не танцаваў – першыя тры дні з усяго двух тыдняў лагера. Але ўсё ж пачаў «запальвацца».

...Вось яшчэ выпадак быў. Была ў мяне ў атрадзе дзяўчынка, у якой бабуля працавала ў санстанцыі горада. Паехала яна дадому, і ўжо наступная змена пачалася, і тут тэлефануе начальнік лагера, кажа: «Сяргей, падыдзі да мяне». Я кажу: «А што такое?» – «А ў мяне там нешта санстанцыя пытаецца». Ну я кажу: «Добра». Прыходжу. Сядзіць бабуля – а перад ёй і начальнік, і ўсе астатнія стаяць па стойцы смірны, таму што гарадская санстанцыя – гэта для лагера самае страшнае. «Дык гэта Вы Сяргей Анатольевіч?» – «Так, а што?» – «Дык гэта праз Вас маё дзіця начамі не спіць?» – «А я прычым тут?» – «Ды вось яна толькі пра Вас бацькам і кажа». Вось так – бабуля прыехала паглядзець, што там за Сяргей Анатольевіч такі, бо дзіця прыехала дадому і вось так з розуму выбываецца.

Ці вось уваходжу ў корпус – і падыходзіць да мяне мужык, вусаты такі, немалады, з жыватом, і кажа: «Анатоліч!» Я: «Так, слухаю Вас». Думаю, бацька чыйсьці. Ён: «Ты што, не пазнаеш мяне?» Я кажу: «Так, пачакай, памятаю штосьці такое...» – «Так, правільна, я ў 1986 годзе быў у цябе ў лагера «Энергетык». Я: «Так, быў у мяне такі раздзяўбай» – «А ў мяне ўжо малы ў цябе ў атрадзе!» Памятаюць, чэрці, памятаюць. (Усміхаецца).

– Што Вы параіце бацькам, якія не ведаюць, як з дзецьмі спраўляцца?

– Да кожнага дзіцяці трэба падыходзіць індывідуальна. Але самае галоўнае – трэба, каб дзеці ўжо з нараджэння былі адказныя і рабілі нешта самі: мылі посуд, прыбіралі і да т. п. І самае важнае – каб у іх было сваё кола сяброў, з якімі яны могуць выходзіць на вуліцу і «тусовацца». Калі будзеце мець зносіны бацькі з дзецьмі, а дзеці – сябраваць паміж сабой, то ім працей будзе і ў жыцці ўладкавацца, і пабудоваць патрэбныя адносіны. А калі ўсе будзеце сядзець кожны ў пакоі і гутарыць толькі ў сацсетках – нічога не будзе. І ўсё, вядома, трэба паказваць на сваім прыкладзе. Калі бацькі п'юць, паліць, лаюцца матам – каго яны выгадуюць? Яны выгадуюць такога ж чалавека. Трэба разумець, што ўсё, што генетычна ваша, сыдзе ў дзіця. Ну і, як кажуць, трэба не выпускаць дзяцей «на вуліцу». Калі пусціць дзіця туды адно – гэта вельмі дрэнна, таму што вуліца зводзіць дзяцей імгненна. Таму што цяпер «на вуліцы» толькі тыя дзеці, якія не патрэбны бацькам. Тыя, хто патрэбны – яны ў сям'і займаюцца.

Калі вось я, напрыклад, выходжу на вуліцу з дачкой, яна тэлефануе сваім сяброўкам, сябрам, мы кудысьці разам ходзім, нешта робім – то атрымліваецца па-іншаму. Тут і сяброўства, і зносіны, і паходы адзін да аднаго, і пошук новых кантактаў.

Акрамя таго, дзеці павінны разумець, што добра, а што не. Пра тыя ж паламаньы і разабраныя трэнажоры скажаш: «Вось бачыце, вы прыйшлі сюды – і як гэта ўсё ўспрымаецца» – і ў іх ужо ў падсвядомасці дзесяці будзе спрацоўваць, што гэта ня-добра. Патрэбныя прыклады, патрэбныя зносіны, самае галоўнае – зносіны, гутарка. Бо некаторыя бацькі з дзецьмі нават не размаўляюць. Адзін настаўнік, з якім я гутарыў яшчэ ў часы Савецкага Саюза, сцвярджаў: няправільна казаць «апусціўся да ўзроўню дзіцяці» – правільна казаць «падняўся да ўзроўню дзіцяці». Ну і я стараюся ўздзімацца да ўзроўню дзяцей – разумець іх – а не апускацца. Хоць і свавольства ёсць, і ты з імі недзе забяўляешся, але ў патрэбны момант «цыц!» – і дзеці ўжо разумеюць, што так сябе паводзіць не варта. Трэба паказваць, тлумачыць дзецьмі, што добра, а што дрэнна. Вось і ўсё.

Гутарыў
Сяргей МАЕЎСКИ

Прафсаюз – гэта сіла

(Заканчэнне. Пачатак на с. 1)

Таксама цалкам захавалі палажэнне пра матэрыяльную дапамогу супрацоўнікам, чые дзеці атрымліваюць першую вышэйшую або сярэдняспецыяльную адукацыю. Калі штосьці было і ёсць і працуе, і на гэта ёсць грошы – пагаджаемся, пакідаем. У адваротным выпадку разглядаем, як што змяняць, прапаноўваюцца нейкія новыя пазіцыі.

Адзінадушна «за»

13 мая 2016 г. на дошцы абвестак Інтранет і на сайце прафсаюзнага камітэта БДУ былі размешчаны праект Калектыўнай дамовы. Больш за месяц ён знаходзіўся ў агульным доступе. За гэты час у прафкам звярнулася 11 структурных падраздзяленняў, не кажучы пра неафіцыйныя звароты. Фундаментальная бібліятэка, ФПМІ, хіміфак, гістфак, юркаледж, студгарадок і многія іншыя звярнуліся з прапановамі ўнясення змен і дапаўненняў у праект.

З кожным прадстаўніком калектыву я асабіста сустракаўся, тлумачыў да кропачкі, па пунктах, што дзе і на якім заканадаўчым узроўні замацавана. Збіраў прапановы з абгрунтаваннямі, потым запрашаў старшынёў прафбюро, якія далей вялі абмеркаванне ў сваіх калектывах, потым усе слушныя прапановы выносіліся на камісію. Па выніках 7 чэрвеня быў вывешаны ў агульны доступ праект Калектыўнай дамовы са зменамі і дапаўненнямі. Адпраўлялі нашу Калектыўную дамову на экспертызу ў ЦК галіновага прафсаюза (Беларускі прафсаюз работнікаў адукацыі і навукі). Там кожны раздзел глядзеў свой спецыяліст, мне дасылалі заўвагі і ўдакладненні. Сама канферэнцыя прайшла дастаткова хутка, арганізавана, не было ніякіх пытанняў – таму што папярэдне была праведзена каласальная работа. Гэта як Алімпійскія гульні, калі Антон Кушнір (алімпійскі чэмпіён Сочы–2014 па фрыстайле. – *Заўв. рэд.*) робіць скачок і – гол! – чэмпіён. Хіба ж ён за паўтары хвіліны выступу стаў алімпійскім чэмпіёнам? Гэта катаржняя праца некалькіх гадоў, а то і дзесяцігоддзяў. Вось і мы папрацавалі, спыраша над праектам Калектыўнай дамовы, потым над зменамі і дапаўненнямі. Абмяркоўвалі і на калідоры, і ва ўніверсітэцкім дварыку, ды я ў метро даваў кансультацыі па Калектыўнай дамоў! Бывала, едзем разам з працы, пытаюцца, слухай, а як там тое ці сёе... Месяц гэта ўсё абмяркоўвалі, мазалі сабе на языках нацёрлі – таму і кан-

ферэнцыя працоўнага калектыву прайшла арганізавана, бо калектыў «жалежна» адчуў клопат з боку наймальніка, пабачыў, што яна дакументальна аформлена, усё ўсім растлумачана – таму ўсе адзінадушна прагаласавалі «за». Канечне, ёсць частка людзей незадаволеных – але яны, здаецца, нічым ніколі не будуць задаволены, бываюць такія...

Штодзённы клопат

– Цяпер, калі дамова падпісана і асновы работы на найбліжэйшыя тры гады закладзены, можна адпачыць?

– Катэгарычна не. Паводле закона мы павінны перыядычна заслухоўваць наймальніка, вытворчую камісію пра выкананне калектыўнай дамовы, высвятляць, як працуе тая ці іншая пазіцыя на практыцы. Усялякія надбаўкі, прэміі, матэрыяльная дапамога павінны ўзгадняцца з калектывам, а ад імя калектыву выступае прафкам. І калектыў у нас будзь здароў які, кожны дзень да мяне прыходзіць. Хтосьці падпісвае матэрыяльную дапамогу, на жаль, на пахаванне, а хтосьці, да радасці, на нараджэнне. Адзін, на бяду, доўга прахварэў, а іншы, на шчасце, паступіў вучыцца, усім трэба дапамагчы. Вось летні сямейны адпачынак у «Брыганціне» – гэта разавая акцыя. Зрабілі загад, праінфармавалі супрацоўнікаў, размеркавалі пуцёўкі, людзі ў жніўні адпачнуць, зробім падлікі (колькі прафсаюз аплаціць, колькі наймальнік) – і да наступнага красавіка гэты кірунак адкладзём. А Калектыўная дамова дзень пры дні працуе.

– Штодзень трэба камусьці дапамагчы, аздаравіць, дом пабудавать... Якое Ваша бачанне ролі прафсаюза ва ўніверсітэце?

– У прафсаюза шмат кірункаў дзейнасці, і я, як старшыня, магу толькі хваліць і хваліць сваю арганізацыю. Адзначу толькі, што далёка за 80% супрацоўнікаў універсітэта з'яўляюцца чальцамі прафсаюза. Па комплексе БДУ гэта больш за 6 тысяч чалавек. Па ўсёй краіне прафсаюзы – самая масавая грамадская арганізацыя. Прэзідэнт падтрымлівае прафсаюзы, сустракаецца са старшынёў Федэрацыі прафсаюзаў Беларусі Міхаілам Ордам, у СМІ дадзена тэма часта асвятляецца. Прафсаюз – гэта сіла падтрымкі народа, дзяржавы.

Нітка да ніткі – беднаму светка

– Бадай, многае засталася ў спадчыну ад савецкай эпохі? Ці не мае тут месца

пэўная фармальнасць: уступаеш у прафсаюз, атрымліваеш білет – і забываешся, куды і нашто ўступіў?

– Не. Вось вы прыйшлі на работу ва ўніверсітэт, напісалі заяву – прашу лічыць мяне чальцом прафсаюза і ўтрымліваць з майго заробку 1%. І больш вы да нас не прыходзіце. Але гэта не значыць, што вы не ўдзельнічаеце. Пад кожнай капейчынай прафсаюза ёсць прозвішча чалавека, які зрабіў унёсак. Вось, да прыкладу, у гэтым годзе датацыі на адпачынак у «Брыганціне» складаюць 886 тыс. Калі б вы і ваша непаўналетняе дзіця захацелі паехаць, то мы вам даём 1 млн 772 тысячы. Па нашых звестках, сярэдні заробак па комплексе БДУ складае 7 млн, адпаведна сярэдні ўнёсак – 840 тыс на год. Ці вось дзеткам з «сацыяльных» сем'яў вылучаем матэрыяльную дапамогу, калі яны ідуць у першы клас. А яшчэ дзіцячы падарунак даём, арганізоўваем ранішнікі. Гэта ўсё далёка за межамі тых грошай, якія чалавек плаціць. І дапаўняе розніцу ваш калега – той чалавек, які з году ў год спраўна плаціць прафсаюзны ўнёсак і нейкі час не бярэ. Дарэчы, вось ніколі не задумваўся, а ў мяне ж былі добрыя заробкі, працаваў дырэктарам юрыдычнага каледжа 15 гадоў, і ўсё плаціў унёскамі... А цяпер пабачыў канкрэтных людзей, якім і мая капейчына прыдалася – так цудоўна!

Вось мы арганізавалі практычны семінар мамалага-гінеколага – запрасілі выбітнага ўрача, доктара навук і прафесара, анкалага-мамалага Л. Путырскага, які правярнуў больш за 400 жанчын. Трэба было кожную запісаць, сазваніцца, за кожную плацілі 200 тыс., абсталявалі адмысловы кабінет, арганізавалі для дактараў каву-гарбату... Было выяўлена 7 анкалагічных захворванняў. Спыраша я спакойна да гэтага паставіўся, а потым у прафкам завітала адна кавета, у дзвярах пакланілася і дзякуй сказала. Як мне спецыялісты патлумачылі, у гэтай галіне ранняя выяўленне такіх захворванняў азначае амаль стопрацэнтнае выздараўленне. Тады прыйшло ўсведамленне, што мы камусьці жыццё выратавалі. Ат! На што мне далей нейкія справаздачы рабіць?

Дык вось, калі хто ўступіў у прафсаюз, але не мае часу ўдзельнічаць у сходах, сачыць за дзейнасцю арганізацыі – гэта не значыць, што такі чалавек «фармальны». Кожны дапамагае.

Гутарыла

Маргарыта АЛЯШКЕВІЧ

Студэнты ўхвалілі дамову

14 чэрвеня адбылася справаздачная канферэнцыя пярвічнай прафсаюзнай арганізацыі студэнтаў БДУ, у якой прынялі ўдзел прадстаўнікі кіраўніцтва ўніверсітэта.

З дакладамі пра працу арганізацыі перад дэлегатамі канферэнцыі выступілі: старшыня пярвічнай прафсаюзнай арганізацыі студэнтаў БДУ **Вольга Локцева**, старшыня прафбюро студэнтаў факультэта радыёфізікі і камп'ютарных тэхналогій студэнт 5 курса **Дзмітрый Штукацёр**, старшыня прафбюро студэнтаў юрыдычнага факультэта студэнтка 5 курса **Ганна Шэйчык**. Быў заслуханы і зацверджаны даклад рэвізійнай

Студэнты ўхвалілі дамову з адміністрацыяй БДУ

камісіі прафсаюзнага камітэта студэнтаў. Адбыліся выбары ў склад прафкама і рэвізійнай камісіі.

Дамова – найбольш важны элемент у сістэме сацыяльнага партнёрства ў БДУ, з'яўляецца

яго дакументальнай асновай, вызначае статус і паўнамоцтвы прафсаюзнай арганізацыі ў ВУ. Ад яго зместу залежыць эфектыўнасць абароны сацыяльна-эканамічных правоў і законных інтарэсаў навучэнцаў, арганіза-

цыя навучальна-адукацыйнага працэсу, умоў працы, побыту і адпачынку. Падчас працы канферэнцыі было разгледжана пытанне пра праект дамовы паміж БДУ і прафсаюзнай арганізацыяй студэнтаў БДУ на 2016–2019 гады, які быў ухвалены дэлегатамі канферэнцыі ў якасці **Дадатку № 11** да Калектыўнай дамовы.

Па выніках канферэнцыі былі вызначаны далейшыя задачы па ўдасканаленні арганізацыйна-статутнай дзейнасці, культурна-масавых і фізкультурна-аздараўленчых мерапрыемстваў, рэалізацыі далейшых праектаў і інш.

Найлепшыя выпускнікі-прафсаюзныя актывісты за асабісты ўнёсак у рэалізацыю статутных мэт і задач, рашэнне актуальных пытанняў сярод навучэнцаў былі ўзнагароджаны памятнымі падарункамі.

Прафкам студэнтаў БДУ

НАШЫ ЮБІЛЯРЫ

01 ліпеня Кулажанка Уладзімір Генадзьевіч, дырэктар Фундаментальнай бібліятэкі

03 ліпеня Кузняцоў Ігар Мікалаевіч, дацэнт кафедры дыпламатычнай і консульскай службы

06 ліпеня Вараб'ёва Святлана Віктараўна, дацэнт кафедры філасофіі культуры

04 ліпеня Ларыёнаў Дзяніс Генадзьевіч, дацэнт кафедры гісторыі новага і найноўшага часу

11 ліпеня Раманкевіч Аляксандр Пятровіч, загадчык кафедры геадэзіі і картаграфіі

14 ліпеня Феранчук Ілья Давыдавіч, загадчык кафедры тэарэтычнай фізікі і астрафізікі

14 ліпеня Брынкевіч Дзмітрый Іванавіч, вядучы навуковы супрацоўнік НДЛ спектраскапіі паўправаднікоў

16 ліпеня Маркаў Сяргей Віктаравіч, загадчык кафедры шматпрацэсарных сістэм і сетак

19 ліпеня Бяляўскі Аляксандр Міхайлавіч, дацэнт кафедры крыніцазнаўства

22 ліпеня Ісакаў Уладзімір Яўгенавіч, дацэнт кафедры арганічнай хіміі

24 ліпеня Дрозд Антаніна Фёдараўна, дацэнт кафедры англійскай мовы эканамічных спецыяльнасцяў

26 ліпеня Рэпнікаў Васіль Іванавіч, дацэнт кафедры вылічальнай матэматыкі

27 ліпеня Падцяроб Аляксандр Паўлавіч, дацэнт кафедры аналітычнай хіміі

08 жніўня Строк Людміла Іванавіч, дацэнт кафедры рускай мовы як замежнай і агульнаадукацыйных дысцыплін

08 жніўня Голубева Ларыса Леанідаўна, дацэнт кафедры ферэнцыяльных ураўненняў і сістэмнага аналізу

10 жніўня Русак Валянцін Мікалаевіч, прафесар кафедры вышэйшай матэматыкі і матэматычнай фізікі

11 жніўня Малевіч Юлія Ігараўна, прафесар кафедры міжнародных адносін

15 жніўня Цімаховіч Уладзімір Леанідавіч, дацэнт кафедры геаметрыі, тапалогіі і метадыкі выкладання матэматыкі

15 жніўня Лапко Канстанцін Мікалаевіч, вядучы навуковы супрацоўнік НДЛ неарганічнай і агульнай хіміі

16 жніўня Васільева Аксана Уладзіміраўна, дацэнт кафедры германскіх моў

23 жніўня Шыдлоўскі Андрэй Віктаравіч, намеснік дэкана юрыдычнага факультэта

25 жніўня Хромчанка Альбіна Рышардаўна, дацэнт кафедры стылістыкі і літаратурнага рэдагавання

28 жніўня Маркіна Людміла Уладзіміраўна, дацэнт кафедры англійскай мовы эканамічных спецыяльнасцяў

29 жніўня Курбакі Аляксандр Мікалаевіч, загадчык кафедры тэхналогій праграмавання

29 жніўня Квачак Ганна Валянцінаўна, дацэнт кафедры раманскага мовазнаўства

БДУ ў СМІ БЕЛАРУСІ

Выпускныя балі ў Беларускім дзяржаўным універсітэце – АНТ, sputnik.by, tut.by, БТ-1, Мінск-ТБ (24.06), kp.by (25.06).

Вынікі конкурсу адукацыйных анлайн-рэсурсаў падведзены ў БДУ – kv.by, ecopress.by (22.06).

У Беларускім дзяржаўным універсітэце выпуцілі кліп на песню **This is BSU** – tut.by, interfax.by (09.06), «Звязда» (16.06).

Пра абноўлены асабісты кабінет абітурыента для тых, хто паступае ў БДУ – minsknews.by, zviazda.by, 24minsk.by (16.06), 1 Нацыянальны канал Беларускага радыё (17.06), АНТ (22.06).

Міжнародны форум жанчын-лідараў «Роўныя магчымасці для лепшай будучыні» адбыўся ў БДУ – zviazda.by, kv.by (16.06), interfax.by, ecopress.by (20.06), БелТА, 21.by, sputnik.by, n1.by, makeout.by, polymia.by, БелаПАН, sb.by, «Звязда», БТ-1, АНТ, СТБ, 1 Нацыянальны канал Беларускага радыё / радыё «Беларусь» (21.06), azertag.az (23.06).

Пра трохдзённы VI міжнародны летні ўніверсітэт юрыстаў «Правое становішча жанчын у сучасным свеце: змест і спосабы абароны» ў БДУ – interfax.by (09.06), wuz.by (10.06), 21.by, БелаПАН (22.06), ambafrance-by.org (24.06).

Восем студэнтаў БДУ прымуць удзел у Спартакіядзе Саюзнай дзяржавы для дзяцей і юнацтва «Алімп» – soyuz.by, novoteka.ru, wuz.by (13.06).

Трэцякурсніца хімічнага факультэта БДУ Алена Клімовіч заваявала залаты медаль I Міжнароднага дзіцячага і моладзевага фестывалю цыркавога мастацтва – zn.sb.by, «Знамя юности» (02.06), zviazda.by, «Звязда» (08.06).

Паводле інфармацыі прэс-службы БДУ

Рэктар БДУ Сяргей Абламейка святкуе «вытукны» разам з замежнымі выхаванцамі

Насустрэч новаму жыццю!

Балі выпускнікоў традыцыйна прайшлі ў БДУ 23 і 24 чэрвеня.

23 чэрвеня на святочным вечары студэнтаў – грамадзян замежных дзяржаў 465 маладых спецыялістаў павіншавалі рэктар ВУНУ акадэмік Сяргей Абламейка, дэканы факультэтаў, кіраўнікі пасольстваў дзяржаў, грамадзяне якіх навучаліся ў БДУ, а таксама бацькі, многія з якіх адмыслова прыехалі ў БДУ з розных краін. Акрамя ўладальнікаў дыпламаў праграмы вышэйшай адукацыі I ступені, тут таксама ўшаноўвалі замежных магістрантаў і аспірантаў. Так, дыпламы магістраў атрымалі 165 выпускнікоў і 15 аспірантаў.

Адною з галоўных падзей вечара стала ўзнагароджан-

не 37 выпускнікоў граматамі і значкамі з лагатыпам ВУНУ за выдатную вучобу.

У гэты святочны вечар шэрагі ганаровых гасцей папоўнілі прадстаўнікі дыпламатычных місій Азербайджана і Таджыкістана. На працягу знаходжання сваіх суграмадзян у Беларусі дыпламаты ўважліва сачылі за поспехамі сваіх суайчыннікаў.

Статыстыка сярод замежных навучэнцаў БДУ выявіла самыя папулярныя ў замежніках факультэты ВУНУ. Так, эканамічны факультэт сёлета падрыхтаваў 183 спецыялістаў, філалагічны – 96, факультэт міжнародных адносін – 85, Інстытут журналістыкі – 33, юрыдычны – 25, геаграфічны – 12 і г.д.

Працягнула імпрэзу святочная канцэртна-забаўляльная праграма. Яна ўключы-

чала віктарыну і розыгрышы, групавыя сэлфі ў фотазоне і дыскатэку. Кульмінацыяй вечара стала выступленне вядомай эстраднай спявачкі Гюнеш.

У наш час у БДУ навучаецца 2365 замежных студэнтаў з 50 краін.

24 чэрвеня адбылося свята для 600 беларускіх выпускнікоў. Сёлета дыплом БДУ атрымалі звыш 5,5 тыс. маладых людзей. З іх 3 тыс. 850 скончылі дзённае аддзяленне і 1 тыс. 862 – завочнае.

Па добрай традыцыі з вітальным словам выступіў рэктар акадэмік Сяргей Абламейка. Ва ўрачыстай атмасферы самым годным выпускнікам ён уручыў дыпламы і памятныя падарункі за адмысловыя заслугі ў навучальным, навуковым, культурным, спартыўным і

грамадскім жыцці ўніверсітэта. У ліку ўзнагароджаных – 26 уладальнікаў звання «Студэнцкі лідар» і 21 – «Найлепшы выпускнік БДУ». Акрамя таго, шэсць пераможцаў конкурсу «Зорка БДУ» атрымалі ганаровыя граматы.

Адмысловы каларыт свята надаў парад дэканаў БДУ ў класічных мантыях і канфедэратках. Эстафету святочнай праграмы прынялі артысты беларускай эстрады. На сцэне актавай залы Ліцэя БДУ выпускнікоў віншавалі вядомыя эстрадныя выканаўцы Улад Чыжыкаў, Дзядзька Ваня, гурты For About From, «Скай тай».

Арганізатарамі мерапрыемстваў выступілі ўпраўленне па справах культуры і ўпраўленне міжнародных сувязяў БДУ.

Алена МАРЦУЛЕВІЧ

БДУ аб'яўляе прыём у аспірантуру і дактарантуру

Асобы, якія паступаюць у аспірантуру, павінны мець: вышэйшую адукацыю; схільнасць да навуковых даследаванняў, рэкамендацыю савета факультэта (для тых, хто паступае ў год заканчэння навучання) або досвед практычнай працы не меншы за два гады на пасадах, што патрабуюць наяўнасці вышэйшай адукацыі; для тых хто паступае на дзённую ці завочную форму навучання: здадзеныя кандыдацкія іспыты (замежная мова, філасофія і метадалогія навукі) і залік (асновы інфармацыйных тэхналогій) да паступлення ў аспірантуру.

Для тых, хто паступае ў аспірантуру для навучання ў завочнай форме атрымання адукацыі і ў форме суіскальніцтва, досвед практычнай працы не меншы за два гады на пасадах, якія патрабуюць наяўнасці вышэйшай адукацыі, з'яўляецца абавязковым.

Для атрымання пасляўніверсітэцкай адукацыі I ступені па спецыяльнасцях педагагічнай галіны навукі прымаюцца асобы, якія маюць вышэйшую педагагічную адукацыю і стаж працы ў сферы адукацыі ў якасці спецыяліста з вышэйшай адукацыяй не меншы за два гады.

Дапускаецца паступленне ў аспірантуру асоб, спецыяльнасць (спецыялізацыя) вышэйшай адукацыі якіх не адпавядае галіне навукі, па спецыяльнасці якой плануецца іх навучанне ў аспірантуры. Падчас навучання дадзеныя асобы павінны таксама здаць іспыт у аб'ёме агульнаадукацыйнай праграмы ўстановаў вышэйшай адукацыі па спецыяльнасці (спецыялізацыі), якая супадае са спецыяльнасцю ў аспірантуры ці блізкай да яе.

Навучанне ў аспірантуры БДУ ажыццяўляецца як за кошт сродкаў рэспубліканскага бюджэту, так і на платнай аснове.

Асобы, якія паступаюць у аспірантуру і дактарантуру, падаюць на імя рэктара заяву, да якой прыкладаюць дакументы ў адпаведнасці з пералікам, вызначаным Міністэрствам адукацыі. Дакумент, які сведчыць асобу, і арыгіналы дакументаў пра адукацыю прад'яўляюцца пры паступленні ў аспірантуру асабіста.

Падрабязная інфармацыя па правілах прыёму, у т. л. план прыёму і пералік дакументаў на сайце БДУ (<http://www.research.bsu.by>; <http://www.bsu.by> /Адукацыя/ Аспірантура і дактарантура/ Тым, хто паступае ў аспірантуру) ці па тэлефоне: **209-51-73, 209-50-24**.

Прыём дакументаў ажыццяўляецца з 1 жніўня па 30 верасня 2016 года па адрасе: г. Мінск, вул. Ба-бруйскай, 9, каб. 414, аддзел аспірантуры і дактарантуры.

Яшчэ больш матэрыялаў
gazeta.bsu.by

ВЕДАЙ НАШЫХ!

Прадстаўнік БДУ Улад ЧЫЖЫКАЎ заняў другое месца на міжнародным песенным конкурсе Youthvision 24 чэрвеня ў Баку.

Міжнародны конкурс Youthvision сабраў у Палацы імя Гейдара Аліева 19 таленавітых маладых выканаўцаў з Еўропы, Азіі і Паўднёвай Амерыкі. Конкурс праводзіўся пры падтрымцы Міністэрства моладзі і спорту і Саюза моладзевых студэнцкіх арганізацый Азербайджана.

БДУ ў сталіцы «краіны агнёў» прадстаўлялі студэнт 5 курса філалагічнага факультэта Уладзіслаў Чыжыкаў і в. а. старшыні Студэнцкай асамблеі Яўген Харук у якасці члена журы.

На працягу тыдня ўсе ўдзельнікі рэпэціравалі на розных пляцоўках г. Баку, знаёміліся з творчасцю адно аднаго, а кампетэнтнае журы, у

Наша зорка на Youthvision

якое ўваходзілі прадстаўнікі ад кожнай краіны, назіралі і рыхтаваліся даць свае ацэнкі маладым выканаўцам.

Па правілах конкурсу, удзельнікі маглі выканаць як свае кампазіцыі, так і прадставіць на суд журы папулярныя хіты. Спявак з Грузіі скарыў глядачоў пачуццёвым выкананнем, канкурсантка з Расіі прадэманстравала свой талент, выканаўшы чатыры розныя па жанры музычныя кампазіцыі.

Улад Чыжыкаў выступіў з песняй Марвіна Гэя Let's get it on. Нашаму спеваку зала апладзіравала практычна на працягу ўсяго музычнага нумара. Улад сам займаўся аранжыроўкай сваёй кампазіцыі і змог напоўніцу прадэманстраваць свае вакальныя здольнасці.

«Конкурс сабраў вялікую колькасць вельмі таленавітых маладых выканаўцаў. Кожны выконвае песні на свой манер: хтосьці змяняе музыку, хтосьці сам піша яе, а некаторыя нават прадумляю-

ць сабе падтанцоўку! Адным словам, журы было вельмі складана, але цешыць той факт, што кожны атрымаў велізарнае задавальненне ад конкурсу», – падзяліўся ўражаннямі Яўген Харук.

Галасаванне вялося адпаведна прынцыпам конкурсу «Еўрабачанне». Прафесійнае журы ад кожнай краіны прысуджала ўпадабаным удзельнікам ад 1 да 12 балаў. Сябар журы ад Беларусі найвышэйшыя ацэнкі прысудзіў выканаўцам з Казахстана (8 балаў), Расіі (10 балаў) і Германіі (12 балаў). Па выніках Youthvision, трэцяе месца заняў удзельнік з Грузіі, другое дасталася нашаму Уладзіславу Чыжыкаву, а пераможцам конкурсу стаў Ігар Грахоцкі з Украіны. Віншваем Улада і жадаем яму далейшых поспехаў у творчай кар'еры!

Станіслаў ПІНЧУК

